

Ei, apoī s'a 'ngroșiată gluma !
 Nu mai e de siaga-maga.
 Tu cu noi pâine și sare
 De adă nu mai poți mânca,
 De n'ei ostia potopulu
 Si de n'ei vindeca plaga,
 De n'ei înghiță gândacii
 Sa ne putemu împăca !

*
 Retrage'ți dărū circulara,
 Că se face posnă 'n țera :
 Te batemă chiară cu elistirul
 Peste botă și peste nasu !
 Retrage-o, frate, mai iute
 Că te facemă de ocară,
 Prosaicii 'n iadă la tartori
 Si noi la muse 'n Parnasă !

*
 Retrage-o, haram să'li fiă
 Neamă de neamă, cătă ei fi 'n lume
 Cucuvaie totă de rele
 Si ministru zoologu !
 Retrage-o, măi, că ne 'necă :
 Plăia nu scie de glume ;
 La gardă nu poți să legă fomea,
 D'a fi cătă de mostologu !

*
 Retrage-o, ori te retrage,
 Nu'su semne de pricopselă,
 Ci totă semne de 'norată.
 Hai mai iute, căci... audi-o...
 Altă-vijelijă vine,
 Si pe toți potopulu țeri
 Par'că vădu că v'a 'nhătată !

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciul fonologu alu GHIMPELUI.

VIENA, 29 Iuniu. — Astă-dîi împăciitorulă Cărpelă a comunicată guvernului din Bucurescă că nu e nevoie a se mai numi vr'unu delegat în cestiuinea coțării Offenheim la Viena.

VIENA, 4 Iuliu. — Împăciitorulă Cărpelă a primită respunsu de la Bucurescă că, în considerația celor espuse de densusul prin nota din 17 (29) Iuniu trecută, guvernul d'acolo a numită pe agerul și inteligețile d. Grigore Bengescu alu II ca delegat în a face a importantă a coțării Offenheim la Viena.

VIENA, 24 Iuliu. — Unu tămbălău s'a 'ncinsu in adunarea acționarilor cărei ferate Offenheim. Acționarii prețindu să se 'ntelégă d'a dreptul cu d. Grigore Bengescu; al II concesionarii ensă opună că, după concesiune, statul român nu poate discuta interesele săle de cătă cu concesionarii, fără să mai fie nevoie de delegat.

Concluziunile adunării au fostă că d. Gr. Bengescu alu II e bună de legătă și, prin urmare, lău și legătă.

Fără deslușirea tovarășului Mavroghenis tămbălăulă nu se poate scote la vopsea.

VERSAILLES, 26 Iuliu. — In adunația Thiers, fiindu intreruptă de unu Republicanu, anceput să plângă și să dică că elu ţine cu Republică, eră Republicanu ridă de elu ca d'unu moșu de la Vicleim.

Comitele de Chambord a aplaudată de 3 ori, eră pe pe Gambetta lăa găsită strănutatulă.

Drepta bănuiesce că strănutatulă lui Gambetta nu e semnul bună pentru dumneelor.

MADRID, 27 Iuliu. — Regele totă mai stă pe tronu, ensă frica nu'ș-o scote din sinu.

Insurecția carlistă s'a stinsu cu desăvîrșire, căci nu mai există de cătă aprópe 'n totă Ispania.

Zorila a cerută explicaționă pe d'uă parte lui Fluierescu, eră pe d'alta lui Zănăticescu din Bucurescă despre cestiuinea înarmării și desarmării gardelor naționale, spre a sci ce să facă și elu in Ispania.

SINAIA, 27 Iuliu. — S'a descoperită locul unde s'a 'ngropată Moisi. Ștăpănitulorul, care doresc 'nsințarea unei clase de mișlocu din Jidovime, a făcută uă trampă cu locurile de p'acesă munte, spre a clădi unu tabernacol.

BELGRAD, 27 Iuliu. — Cu ocazia serbătorii pentru 'ncoronarea principelui Milan, care a 'ncepută să lepede casul de la ciocu, adică să devie majore, primăria d'aci a invitată între altele, și primăria din Iași și Bucurescă ca să asiste la serbare. Pentru acestă scopu s'a și 'ncepută construirea unu podu de prază peste Dunăre, căci după comunicaționile sosite — municipalitățile vecine nu potă veni altă-selă și compuse aprópe numai de borloșii.

REVISTA MOFTOLOGĂ

Bucurescă, 15 (27) Zădufff! 1872.

Nici laie nici bălaie! Nici hoțomană pe față, nici ómeni cinsti logofetimea nôstră. Sci asia; în două peri! Déca le dă cine-va ghelirul, nu'lă refusă; déca nu le dă, nici ei nu ieșă, dărū nici contracte, furnituri și întreprinderi nu pupă fără licitație și cinsti.

E comedie cu situația de adă la noi: e ceva ne-mai anđi și ne-mai pomenită pe față

În atmosferă, în văzduh, pe pămînt, în autoritate, pretutindeni în sfîrșită e, organizată unu puiu-de-giolă, uă sistemă de hoță, de tilhăriă, de coțăriă, de gheșeftuielă, care nu se poate pipăi, pe care nu poți pune măna, dărū care se simte, există, sibiără 'n gura mare, pe maidanuri, pe piață, pe strade, ride de cei cinsti și iea 'n zeflemea pe cei virtuoși, dărū căreia nimenei nu'i poate face nimicu!

Noi cei de la Ghimpel ne-amă zăpăcită d'atâtea batjocură, căci nu vedemă ce a mai pută spune, căndă ceta ministeriale s'a pusă să ne iea rolul și, prin actele ei, să facă pe lume să se strîmbe de rîsă, căndă totă ce cugăta, plănuiesce, și face nu e de cătă lucru de rîsă pentru cei mai mulți, de ore-ce planșul se pare că nu mai e de multă prietenă cu animele Românilor.

Pentru toate aceste triumfuri, lauda se cuvine guvernului, și d'acea-a ne vomu împlini și nozdatoria d'a'lă lauda și d'a'lă susțină, dór ne-o face și nouă abonați conul Lascărache, prin prefectii dumisale, cum face cinsti Press-e, după dovejile ce dau și de la Români.

Cea d'ăntăiu laudă, cea mai bocană și mai ipochimenă, s'o dămă d-lui vinărară fasole 'n cutii. Domnul merită multă de la patria, pentru gheșefturile cu Ovrei, pentru licitațiile fără licitație ce face, pentru contractele de furnituri, de cisme cu tocul de harti și cu pingelele de răguțură de talpă ce adjudecă, pentru toate ghelirurile și matrapazlcurile ce ntorece și 'nvîrtesce, numai și numai să consolideze ordinea puiului-de-giolă.

A doua laudă s'o dămă lui kirie Mavroghenis, cinsti tovarășul alu lui Offenheim, pentru nemerita alegere în persoana d-lui Gr.

Bengescu alu II, spre a'lă numi ca de-legat la Viena într'uă a facere importantă a drumului de feru de peste Milcovă, pentru cotăria făcută cu tutunul bietului d. Filipide, în fine pentru frumosele operaționă ce scie să'și agonisescă.

A treia laudă s'o dămă celoră două orale, pentru agerimea ce puse ca să bage la dubă pe d. Gr. Bălănu, lăsându pe toți cei ce'lă inconjurați a ambla de colo pénă colo séu ca să'și găsească unu colț de scăpare, séu să repeate: nu sciă, n'amă văduță! Regele Italiei și Regele Prusiei sunt capete 'ncoronate. Audă frate, Bălănu s'atace capete 'ncoronate! Iea'lă și du'lă la Văcărescă. Si, că caraghiosul să nu fiă mai mititelă, mai ne'nsennată, înhață și pe sfrantuzul de Péchér, și spune că'lă trămite să se recoră la Văcărescă și'lă face să declare că n'a spusă elu acum trei dile cele ce-a scrisu cu negru pe albă.

Apoi mai triumfuri de cătă acestea énsuși pasea de la Diiu n'ară pută reparta cu unu milionă de bașibuzuci!

A patra laudă cu totă dreptul cuvenită sare 'n brațele conului Nae Căstirescu de la departamentul nelucrărilor publice. În adevăr, dumneleu se căciuiesce mai multă de cătă altă coțărilor cu drumul de feru, dumneleu esecă în afacerea Monnier, dumneleu ne-aduse pe capă potopul de plouă care nu ne mai slabesc din dragoste, prin faimosa circulară ce dete prefectilor, dumneleu năpusti asupră-ne reprezentația de găndaci negri! Joii séra, dumneleu face treburile inginerului muscălescă care a venită să studieze punctele strategice ale Carpaților, trămitendu' în ajutoru și pe maiorul Pacea de la ministerlukul său, dumneleu în fine face totul și totă, cu dichisă și merchesă, cum să bine unu caftanliu de calipul dumisale.

Ce să mai vorbimă de istoria gardei; ce să mai spunemă despre pregătirile monopolului și legii de timbru; unde mai e vreme de lăudată pe bărbosii de la primăria pentru inventarea liniei meridionale a Bucureștilor, pentru esigile ce-a otărită să puie pe cărtile de jocă, pentru gheșeftuala de la pavage și pentru căte alte havadiuri!

Laudele nôstre cadă, și au totă dreptul să cadă, asupra nedormitului mare vornicu, care se milostivesc atâtă de multă să mișcă către ispravnicii facerea de abonamente la diarul Pressa care răfuesce și pursuvarăsesc pe turburători și pe conspiratori, care iea măsură în contra candidaților la Domnia.

Osana intru cei de susu! Slavă și mărire guvernului! Laudă Camarilei!

Sună în surle și 'n cimbale, laudați'lă cu trompete și cu buciume, tămăiați'lă cu smirnă, aloe și tămăie pe pré cinstitul, pe pré moralul, pe pré legalul și pré naționalul guvernă!

Venită Pressa, Patria, și Auroră, venită Ecouri de pretuindeni, de pe munți și de peste ape, de la Iași și de la Bolgrad, venită să'lă lăudămă și să'lă pre mărimă, venită să'lă proslăvimă și să'lă cinstimă pre densusul, venită să ne 'nchinămă lui in numele ordinei, alu moralității și alu stabilității!

Venită, Tîrtani perciunat și neperciunat, gazele vîndute său plătite, mîsei mari și mici, coțcari și rețe său găgăuți, venită, și vă 'nchinate lă, și lă bine cuvenită și lă indumneștei pre el.

OMENII ȘI TURNULU

(FABULA).

Oamenii uă-dinioră, unu turnu mare aă zidită, Dintre denești enșe unul, tocmai în vîrfu s'a suiată. Si d'acolo, peste cîmpuri, aruncându privirea sa, Socotă să se ngămfeze, să se credeă elă mai mare, Sămești de starea i' naltă, către toți cei-l-alii striga:

Totă lumea a mea este; dați-mă deci toți ascultare! Ingenunchie, omenire, căci e sunt regele teu!

Indignată de cîtezareai, totu poporulă năvălesce, Sui turnul, pune măna p'acestă trușă semișteu, și lă aruncă josu pe dată; și apoi astu-felii vorbesce:

— Cine ești tu, insolinte, ce pretingi să ne robesci? Ce pretingi ingennchiare și ascultare 'n ală teu nume? Ca și cum aii fi din ceruri? Staici josu de unde ești, Si să afli că nu locul face mare 'n astă lume!

* * *

Principi fără de rușine, omeni cari guvernată, Pentru voi aceste rânduri: luă séma, cugetă!

***

GHIMPI SI 'NCURCATURI

Mare vîlvă, considerabilă cértă, uriașe gâlăcăvă intre Turci, Greci și Bulgară din pricina numirii unu Exarchu. Se vede că individuală bulgară numită Exarchu nu e dibaciă, nu scie să facă astu-felii ca să fiă bine cu toți. Noi să le trămitemu deră pe Exarchu din Bucuresci, căci, acestu domnișioră, intre alte cualități și variante, și talentul de a se pune bine cu toate partitele. Exarchu din Bucuresci pare făcută pentru ași face vaculă la Constantinopolu.

* * *

«Amicii Beleloră arte» se punu și 'n picioare și 'n capă pentru ca să organizeze uă expoziție de totu ce avemă mai frumosu în teră. Intre altele se va face uă expoziție de portretele omenilor frumoși din Bucuresci, cum am dice dd. Exarchu, Printesa Miselöica, Argent-plaqué, Don Georgio Bratiano, Coriolano, etc.

* * *

Pe pavagiulă hodoronc-troncăitoră ală capitatei, se vede adesea alunecându cu grăția uă droșchiță rusescă (pară e chibitca lă reposantă Craus,) trasă de uă iepă muscălăscă, cu hamură tătărescă, mânătă de unu viđită căzăcescă. În chibitca stă uă personală...

— Deră cumu stă pe perna trăsurei? — Stă parcăru fi pusă 'n protapă său mai bine pusă 'n iepă... — Ce felii, în iepă? — Năi vădută cabrioletele mititele care se

vendă la jucărieră? Scii că în trăsura se află și căte uă păpușă de lemnă care reprezintă pe domnul din cabrioletă. Păpușa se pote lă de pe perna, se pote pune la locu, deră ca să nu cađă, este pusă în iepă, grăția unui telă care pătrunde... Ai pricepută acumă ce va să dică pusă 'n iepă? Ai pricepută acum cum să persóna în telegăta muscălăscă?...

— Pardonă, dici persóna. Ce este? conoări boieră?

— Astă nu se scie.

— Ce felii, nu se scie?

— Persóna e sulemenită, are sprîncenele făcute, buzele vopsite 'n conabi, aerulă pretentiosu ală unei cochete besondre, mănilă aduse la peptă, său mai bine la lingură, de pară e uă coconă; de altă parte are uă mică mustache și e imbrăcată țivilese în cătu pară e unu boieră. Căndu se supără pe visițu (și se necăjește camu desu, că e ojetită) nu injură ca unu voinicu, ci drăcuișește și ocăresce ca hoșcotinele bătrăne. În sfîrșită, persóna acesta cere să-i dică toți printă, deră lumea i' dice princessă.

Se spuiu acumă ce să 'ntemplată persónai la Paris :

Princessa voindă se ducă unu trenu cu totul principiară, și să jocă role ca toți nobili ruși, și-a săracită curându posunarele, a ajunsă asă de multă datore că nu mai plătea nici pe servitoră nici pe negustoră. Pe căndu mădama astă era întinsă și hărțuită din toate părțile de creditori, se duce de poruncescă la unu fotografu 5,000 de portrete d'ale ei...

— Da ce se facă cu 5,000 de portrete?

— Se le împartă la lume.

— Pentru ce?

— Nu se scie săcă. Mister!... Mister!... Mister!...

— E, și ce să facă cu portretele?

— Fotografulă le-a adusă gata pe toate cele 5,000. Princessa atunci a vrută se oprăscă portretele, și a promisă că cătu pentru preță va plăti mai în colo. Fotografulă tanțoșiu spune princessei verde că nu dă portretele pe détoră, că a audită elă cumu aă fostă plătită alii negustoră, și că déca penă în 3 dile nu i se plătescă détoră, elă vine fotografie.

Fătălăulă de prințesă e convinsă că e tare frumosu la chipă, d'afia se și sulemenescă, d'afia a facătă mai multe conchete în Rusia; cu cătu convincțunea astă ensă nu se acceptă ca mutra sea se fiă asă de gingase în cătu să o cumpere cine o vedea-o. Pentru aceia și și pusese în găndă se distribue gratis portretele.

Convinsă deră fiindă că nu o se se afle mușterii pentru mutra dumiselle, păpușica dise cu disprețu fotografului: «vinde-le déca poți!»

Atată acceptă și negustorul.

In Paris căndu ese la lumină vre unu tilhară mare, ori vre unu ucigăsu însemnată (buniără la noi Crețu, Radu Anghel, Papadopolu de la Pitesci, și alii) uă sumă de curioș voru se aibă portretul sceleratulă. Ilă bate fericea pe fotografulă care posede posa tilharuluă esită la modă. Ajunge se vindă pîne la 4000 pe déca sceleratulă e condamnată la ocnă. Se desface pîne la 3000 pose pe déca ucigăsu e condamnată la mörte.

Pe timpul căndu Princessa era în dirdora fotografielor tocmai se judeca unu a-nume Tropman. Acesta era unu Némău care ucișese 11 inși, cu copii cu muieră.

Curioșii ămplău cu gura căscată și cu parale în mănu, din prăvălia în prăvălia, cerându posa lui Tropman. Si nică unu fotografu năvea mutra atâtă de dorită de toți.

Atunci fotografulă cu pricina aruncă în piță cele 5,000 portrete ale princessei (imbrăcată bărbătescă, se nălege, și cu fără-mița de mustacheso pe buzîsoră,) după ce a scrisu pe fiă-care posă: «portretul celebrului asasinu Tropman.»

Parisianii să năpustiră asupra fotografiei păpușichei de princessă intocmai ca locuștele pe păpușoiu. In două dile posele princessei au fostă vîndute de nă remasă neamău.

Originalul portretelor, adică eroina noastră, nescindu nimicu, ese pe bulevard. Căndu, ce se vedă? Căță-va gamenii recunosc simandicosa mută și începă striga: «Tropman! Uite Tropman!!! a esită Tropman din «pușcăria!!!» Prăvăliașu audă strigătele, și credă că e uă glumă, deră vădu pe falsul Tropman, ilă iaă dreptă adevăratul ucigăsu, și începă și ei a striga: «Tropman!.. Tropman!.. uite Tropman!!!» Alergă toți sălă vădu cu micu cu mare, se face imbuldeala dracului, se calcă în picioare copii, se strivescă omenii bortosi, se periculăză muerile însărcinate! Cătăne bulevardu să fi aruncată unu acu, nu cădea pe caldarămău!

Sare poliția, sare gendărmăria, sare sergenții; credă toți că e revoluțione.

Falsul Tropman e prinsu, legată și dusă la poliție.

Se constată erorea, se dă drumulă princessei. Déră fiindă că din cauza fotografiloră totă lumea ar fi luată dreptă Tropman a douădi da capo, a trebuită ca princessa să plece din Paris; și e în Bucuresci și pînă astă-di, fără să fi plătită pe creditori, ba nici pe servitorii din Paris.

* * *

A esită de curându de supt tipară uă broșură a lui Alexandru Dumas fiulă, intitulată: «Homme-fame, omul-semeia.»

Peste puținu se va publica și în românește acesta carte de către librăria Popper. Traducținea va fi de D. Costică Exarchu.

Unii amici intimi ai distinsului oratoru de la Ateneu spună d'acumă că traductorul va adăuga uă sumedenie de anotațuni și de com-

Igrec.

Procesiunea solemnă a intrării Măriei Sélé lui fostă — Vodă Cuza și primirea sea de sfestnicii cinstitului Tronu de... prune afumate.